

Sobotní počasí přálo tomu, že se ještě zajede na chalupu. Ponivadž by bylo dobrý natřít kapličky šatičky aspoň jednou vrstvou na bílo s ochranou proti povětrnostním vlivům. A já si zase pohrabu, neb listí je stále ještě dostatek.

Listí kam se podíváš....

Kaplička stokrát jinak.....

V pátek jsem koupila haxničky, zásobu rohlíků jsem taky měla s sebou, takže bylo jasné, že o zábavu bude postaráno. Čoklidi důkladně prosmejčili zahradu a pak se vydali s Brtníkem ke kapličky. A protože Tali je v tom módu hodný pejskový, tak jsem při hrabání listí měla začasto společnost. Kdy se jeden, nebo druhý dořítily z louky, kde buď zevlovali u Brtníka - a tam se nám s Tali rukou a tlapkou společnou a nerozdílnou podařilo málem mu vylít barvu poté, do jsem ji za samostatné přiběhnutí z trávy odměňovala kusem rohlíku vyhozeným do vzduchu ☐ . Jak jinak, dopadla milimetr od tý plechovky, huuuf. Pak už jsme se radši dekovali všichni tři ☐ . No a nebo si oba dva tak nějak zkoumali myšodíry v trávě. A tak zase mohla

být branka hezky otevřená. A já se musela pořádně zazásobit odměnami, protože Tali se hlásila skoro tak často jako Rumíček.

Ten se občas zapíchnul u mě a dělal mi u hrabání listí dozor. Jakmile při hrabání listí vznikne hromádka, stojí nad ní a pravděpodobně počítá to listí, nebo tak nějak :D. Každý další přihození listí hráběma kvituje rozkmitáním ocásku a pootočením hlavičky na stranu ☐ . Jakej to má účel se mi zatím nepodařilo objasnit. Nicméně se tím zdatně zabaví. Stejně tak jako se oba dva zabaví házením jablíček. Jabluňka jich letos má hodně, ale jsou malý, tak jich tam většinu necháváme na zimu pro ptactvo. A taky pro psovstvo, páč sprint za hozeným jablíčkem, to je dobrá zábava. Pak ho rozchroustnout a spolknout. To některé. A nebo ho rozchroustnou a rozhňahňat na odpornej blemt a vyplivnout. To zase někteří ☐ .

Při hrabání listí jsem sobě i jim díky stále otevřené brance mohla dopřát krom práce taky trochu tý zábavy s tím, že jsem jim nastřídačku házela přes plot jednomu nebo druhému smrkový šišky . A zažila jsem tak s Tali ten fajn pocit, že se vyřítila ven, tam si dohledala svou šišku a mazala s ní zpátky. Sama od sebe :-))Tak moc prima, tááák moc prima to bylo. No a cestou ji zpravidla rozchroustla a s máchajícím ocáskem čekala na další. To Rumíček se šiškou zpravidla odzobil do podoby mrože s jedním klem. To když mu šiška směžovala v koutku tlamajzny dolů. A nebo byl za Churchila, když si ji do tlamajzny naaranžoval coby doutník ☐ . A dělal filutu. Každopádně vždycky vypadal velmi ftipně a taktéž máchal ocáskem jak tureckou šavlí.

Spousta času taky tentokrát patřila zběsilejm honičkám. Z Rumíčka se stal veliký raubíř, a jak může vyprovokuje boj. A pak to lítá zahradou a k mojí velký radosti i loukou. A k mojí ještě větší radosti se Rumíčkovu podařilo i to, že zalítli oba do vysoký trávy a zatímco dřív by se zpátky vrátil jen on sám, tak teď se vyřítili oba dva v usilovným boji a stíhání. Žiiiš, to se mi na to tak krásně kouká, ani nevíte jak. To se mi vám udělá takový příjemný teplo v hrudním košíčku a rozleývá se koukolem. A já stojím a usmívám se naprosto dementně a usmívám a usmívám. (a jestli neumřela, usmívá se tam dodnes ☐). A jsem spokojená. Spokojenější bejt už totiž nemůžu.

Kdo teda občas není spokojenej je naše "matka čekatelka", která se o tomto víkendu proměnila v operní pěvkyni Zpěfku. Pokud se nic neděje a my si třeba dovolíme sednout si na zápraží a věnovat se takový přízemní činnosti, jako je požívání studeného oběda, tak se

nezkrotný energetik rázem stává ztělesněným pytlíkem neštěstí. Překvapivě ani ne tak kvůli tomu, že se mu nic nepodaří vysomrovat, ale protože nedostatek činnosti dává prostor jakýmsi hormonálním bouřím. Takže pytlík neštěstí popochází a funí, pak zlehýnka naladí a poté to pustí do plných a kňourá. Vzhledem k tomu, že nevykňourá žádnou odezvu, přitlačí krapítek na pilu a pustí se do zpěvu nešťastných árií. Aby poté šla nešťastně loncat prostorem. Prozkoumá schody pod altánem, i prostor za lavičkou na který zrovna sedíme. Ešivá to by nebyl příhodný domek pro budoucí potomstvo, na který si madáme právě vzpomněla. Pak zrychlí a zapluje do zimolezu s kterým vehementně třese, jak se starým ořechem. Pak usoudí, že starání se bylo dost a už jen popochází a zpívá. Hrozný teda, hrozný.

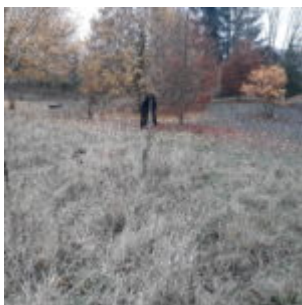
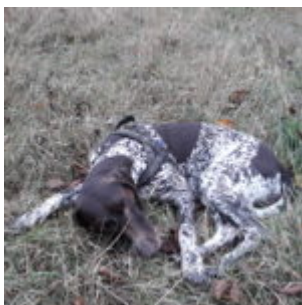
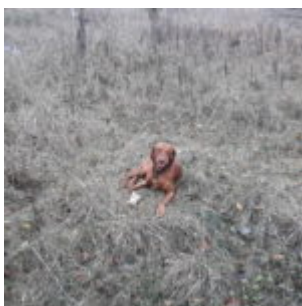
Pochopitelně taky došlo na naše tradiční pochodování s rohlíkem či haxnou, kdy jsme naši pidi trasu obešli tolikrát, že to dalo určitě jednu cestu kolem světa ☐ . Pochod s haxnama v igelitce tentokrát kupodivu probíhal téměř v tichosti! Jednu chvíli se Tali rozpumprdlikovala a nabrala směr do kšá, ale po zavolání, ať se okamžitě vrátí zpátky, tak i ukázněně učinila. Poté přišly haxny ke slovu. Tali jako vždycky popadla tu svou, svalila se hned za brankou a pustila se do toho. Rumíček se zase pustil do jakéhosi tance Dervišů stříhnutýho tancem sv. Víta. Začal kolem nohy skákat, vyhazovat své vlastní noženky do vzduchu a pohazovat hlavou coby bujný oř ☐ . Pohled za všechny vejplaty. A o tom gezichtíku, co u toho vždycky má, o tom radši mluvit nebudu ☐ ☐

Chvíli tam s sebou takhle ve vzduchu mlátil a pak popadnul haxnu a uuuuutiikal na louku. Kde se vyzývavě postavil a čučel. Pochopitelně jsem následně musela zaútočit a hnát ho loukou jako hordu Tatarů. Kdyby neměl plnou hubu haxny hýkal by nadšením, páč to je hra podle jeho gusta. Při každém zastavení ho popadlo smýkání a chvíli tam vyskakoval jako šílenej kozlík, aby následně vyrazil proti mě a já ho opět musela honit ☐ . No to jsem toho teda udělala, že jo ☐ . Brtník už tou dobou zpracovával haldu starejch větví, kterou přerovnal, aby bylo jasné, že tam nikdo nebydlí a páčil. Akurát, když jsme byli uprostřed děsivý honičky, přibyla nám na louku společnice. Tali totiž zjistila, že žužlat si haxnu někde kilometr od ostatních není takový, jako žužlat si ji poblíž těch ostatních. Ono evidentně tý samoty někdy moc škodí ☐ ☐ Ulehla tedy pod lípu a dál pokračovala v hlodání.

Nechala jsem Rumíčka chvíli Rumíčkem a šla pomoci Brtníkovi s větvema. Ovšem Rumíček měl veelickou potřebu chlubit se svým prasečím pokladem a být stíhán, takže si udělal pár

Prima sobota ve společnosti operní pěvkyně Zpěfky a neurochirurga
MUDr. Nimrala

výpadů s haxnou na Brtníka. Ten mu nezůstal nic dlužen a tak zase chvíli loukou všechno lítalo ☐. A Tali tak nějak usoudila, že žužlat si haxnu poblíž ostatních není takový, jako žužlat si ji přímo ve společnosti. A tak se tam pak oba ohaříci uložili do starý trávy vedle nás a zpracovávali tu děsnou dobrotu. No a zatímco Tali se do toho pustila s vervou primitiva, jak je jí vlastní, tak Rumíček se převtělil do Docenta chirurgie MUDr. Nimrala ☐. S jakousi precizností a přesností neurochirurga onimrával tu haxnu způsobem, který jsem u něj ještě neviděla. A děsně si to užíval.

Ti ohaři jsou tam opravdu DVA! I když to tak nevypadá ☐

A já měla možnost konečně přiložit ruku k dílu pořádně a odnášela jsem tak ty velký vytríděný větve na hromadu k brance. Zanedlouho bylo dožuzláno a oba zrzavoflekatí se připojili k mému pochodování sem a tam. Cestou s větvema tam mě vždycky doprovázeli, a cestou zpátky se vždycky začali příšerňácky rasit. A tentokrát to byla zpravidla Taliprtka, která hru vyprovokovala. Rozpumprdlikovala vždycky toho zrzavého šílence na maximum, ten začal řezat zatačky s očkama vyšpulenýma úsilím a ona sama si lehla za drn a číhala. Aby jako ta lvice v záloze vyrazila vždycky při třetím kolečku. Počkala si pokaždý přesně na tu jednu vzdálenost. První kolečko bylo moc daleko, to druhý už jí pomalu zvedalo a jak říznul třetí zatačku, kousek od její tlamajzny, tak vypálila a nastal boj. Ukrutánskej boj. A já opět stála a dementně se usmívala a nemohla se vynadívát.

A pak jsem si říkala, že nejen zábavou jest ohař živ a protože na druhou stranu cvičení s aporkem je oba moc baví, vytáhla jsem ven naši oblíbenou lištičku. Aaaa to bylo nadšeního, to bylo hopíkáního! Pak se ale oba ukáznili a předpisově si sedli. Aby následně každý vždycky spořádaně čekal, když pracoval zrovinka ten druhý. To nás to bavilo, všechny. Mě taky, úplně stejně jako ty dva. Protože takováhle práce se psem je moc fajn. Oba byli opravdu šikovní a spolehlivý. Moc fajn to bylo. Stejně jako celá ta sobota. Protože jsme byli všichni pohromadě a bylo nám tak dobře. Všem.